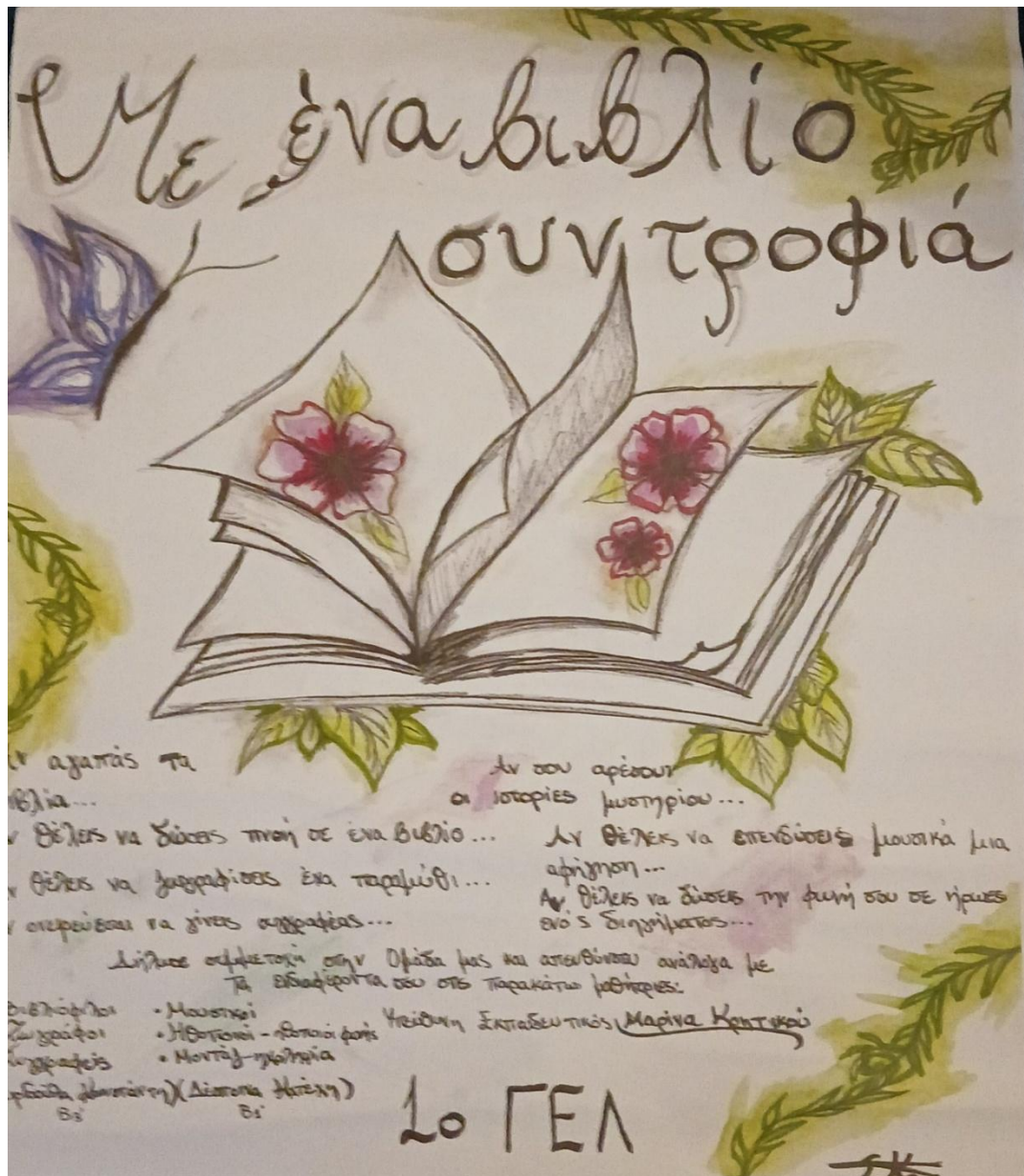

1^ο ΓΕΛ Κέρκυρας

Σχολικό Έτος 2024-2025

Ο κλέψας του κλέψαντος

1

Το παρελθόν

1940, μια από τις σκοτεινότερες περιόδους της ανθρωπότητας. Άνθρωποι διώκονται και σημαδεύονται, επειδή γεννήθηκαν έγχρωμοι, επειδή είναι ομοφυλόφιλοι ή επειδή η θρησκεία τους δεν είναι αρεστή. Ο Μεταξάς, ο δικτάτορας της Ελλάδας, αποφασίζει ότι προτιμά η χώρα του να εμπλακεί στον πόλεμο που μαίνεται, παρά να την παραδώσει στους επίδοξους κατακτητές.

Κέρκυρα, οι Εβραίοι οδηγούνται σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το νησί. Προσπαθούν να πάρουν μαζί τους ό,τι μπορούν. Με την ελπίδα της επιστροφής ο Ισαάκ εμπιστεύεται τα τιμαλφή και τις λίρες της οικογένειάς του στον Αργύρη.

«Ευτυχώς, που βρίσκονται ακόμη καλοί άνθρωποι, που έχουν διάθεση να βοηθήσουν σε αυτούς τους ζοφερούς καιρούς. Όταν με το καλό επιστρέψουμε – ελπίζω να επιστρέψουμε... - θα βρούμε κάτι για να ξαναχτίσουμε τη ζωή μας. Εμείς ή τα παιδιά μας... Σ' ευχαριστώ, Αργύρη.»

«Φίλε μου, μείνε ήσυχος. Θα φροντίσω για σένα όπως και για τον Αβραάμ. Όταν τελειώσουν όλα, θα δεις ότι έκανες καλά. Όλα θα σε περιμένουν εδώ. Ορίστε, σου δείχνω και πού θα τα φυλάω.»

2

Κέρκυρα, 2014

-Ποια είπαμε πως είστε;

-Η Εσθήρ Βιτάλ, η κόρη του Ισαάκ.

-Λυπάμαι, δεν ξέρω κανέναν Ισαάκ.

-Μα ο πατέρας μου έδωσε το όνομά σας και τη διεύθυνσή σας λίγο πριν πεθάνει. Μου είπε ότι ήσασταν πάντα καλός άνθρωπος και τον αγαπούσατε.

-Λυπάμαι, ίσως μπερδεύτηκε. Καμιά φορά οι άνθρωποι στα τελευταία τους τα χάνουν.

-Μα...

«Λυπάμαι, έχω δουλειά. Καλή τύχη».

Την επόμενη μέρα

- Ποιος είπαμε πως είστε;
- Ο γιος του Αβραάμ Σούση, ο Σαμουήλ.
- Δεν ξέρω κανέναν Αβραάμ, αγαπητέ μου.
- Είχε το χρυσοχοείο εδώ στη γωνία, μέχρι που ξέσπασε ο πόλεμος.
- Δεν έμενα εδώ τότε.
- Μα μου έδωσε το όνομα και τη διεύθυνσή σας. Δεν μπορεί να έμενε εδώ και άλλος Αργύρης Ζερβός.
- Άσε με, παλικάρι μου. Είμαι κουρασμένος, κοντεύω τα 90. Καλή τύχη.

Ληστεία στο Καμπιέλο

Σε ένα σπίτι στο κέντρο της πόλης της Κέρκυρας, ένας ηλικιωμένος άντρας συζητά έντονα με την κόρη του. Είναι ο Αργύρης, ηλικιωμένος πια, και η κόρη του, η Δέσποινα.

- Σου είπα να μην καλέσεις την αστυνομία! Δεν μπορεί να μη μ' αφήνεις να κάνω κουμάντο στο σπίτι μου! Κακώς τους τηλεφώνησες, από μικρό παιδί κάνεις του κεφαλιού σου!

- Πατέρα, λογικέψου, σε παρακαλώ! Εσύ κάνεις σαν μικρό παιδί τώρα! Κάποιος μπήκε στο σπίτι σου. Κοίτα σε τι κατάσταση είναι η πόρτα! Παρακάλεσα τον ξυλουργό να έρθει απόψε, όμως, δεν είναι σίγουρος ότι θα τα καταφέρει. Αν δεν έρθει, θα κοιμηθείς στο σπίτι μου, δεν το διαπραγματεύομαι!

-Σου είπα να ακυρώσεις την αστυνομία! Κάνε το εσύ, αλλιώς θα τους τηλεφωνήσω εγώ! Φέρε το τηλέφωνό μου. Πού το έκρυψες;

-Πατέρα, θα σου το πω τελευταία φορά και περιμένω να με καταλάβεις. Κάποιος διέρρηξε το σπίτι σου, γιατί δεν θες να μου πεις τι πήρανε; Θα αναγκαστείς να τα πεις όλα στην αστυνομία, όπως και να έχει!

-Παράτα με, Δέσποινα! Είναι βράδυ. Πήγαινε σπίτι σου στον άντρα σου και στον εγγονό μου! Σταμάτα να ασχολείσαι με μένα!

-Θα με τρελάνεις! Να φύγω, χωρίς να έχει φτιαχτεί η πόρτα σου; Κάνει ψόφο και το σπίτι είναι ανοιχτό! Είναι επικίνδυνο να μείνεις εδώ! Τι θα κάνεις, αν κάποιος επιχειρήσει να μπει μέσα, θεωρώντας πως δεν μένει κανείς εδώ; Μόνον ένας τρελός θα καθόταν μέσα σε ένα σπίτι ορθάνοιχτο!

-Αφού είμαι τρελός, ένας λόγος παραπάνω, εσύ η λογική να πας στο σπίτι σου!

-Πατέρα, από λεπτό σε λεπτό θα έρθει η αστυνομία!

-Για να τελειώνουμε, Δέσποινα! Το σπίτι είναι δικό μου και την αστυνομία θα τη διώξω, είτε συμφωνείς είτε όχι! Δεν μου πήραν τίποτα, εντάξει; Και τώρα φύγε!

Η Δέσποινα φεύγει.

Ο πατέρας μονολογεί, «Δεν πήραν τίποτα από μένα...».

5

Δέσποινα

Ο μπαμπάς δεν μιλάει ποτέ για το παρελθόν. Και αυτό σήμερα πάει πολύ. Είδα ότι άνοιξαν την παλιά κασέλα που είναι γεμάτη σεντόνια και κεντίδια. Αλλά κανείς κλέφτης δεν ενδιαφέρεται για τέτοια. Κάτι άλλο συμβαίνει και ο πατέρας δεν το λέει. Κάτι πήραν που ο πατέρας φοβάται να το αποκαλύψει...

Άφιξη της αστυνομίας

Η αστυνομία δεν άργησε να φτάσει στο σπίτι του Αργύρη. Η Δέσποινα δεν έφυγε από το πλευρό του πατέρα της. Την υπόθεση ανέλαβε Αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας. Αφού έψαξε όλο το σπίτι, απευθύνθηκε στον Αργύρη και στη Δέσποινα.

-Ποιοι ήταν οι τελευταίοι σας επισκέπτες;

-Δεν είχα επισκέψεις. Μόνος μου ζω. Δεν χάθηκε κάτι αξίας. Δεν χρειάζεται να συνεχίσετε τις έρευνες.

-Μην του δίνετε σημασία, σας παρακαλώ. Είναι ταραγμένος και δεν ξέρει τι λέει.

-Κύριε Ζερβέ, συμμερίζομαι την ταραχή σας, αλλά υποχρέωση της Αστυνομίας είναι η ασφάλεια των πολιτών και για αυτόν τον λόγο θα βρεθεί ο ένοχος και θα αποδοθεί δικαιοσύνη.

Έρευνες

Την επόμενη μέρα, νωρίς το πρωί, ο Αστυνομικός παρατηρούσε την περιοχή γύρω από το σπίτι του Αργύρη. Από το απέναντι κτίριο τον πλησίασε η Ντάντα, η γειτόνισσα του Αργύρη, μια γυναίκα ηλικιωμένη που είχε κάτι να του πει.

-Κύριε Αστυνόμε, τις προάλλες είδα τον Αργύρη να μιλά με μια γυναίκα και μετά τον είδα να συζητά με έναν άνδρα. Ήταν και οι δύο νέοι στην ηλικία. Ο Αργύρης έδειχνε ενοχλημένος και μιλούσε έντονα.

-Τους είχατε ξαναδεί;

-Όχι, πρώτη φορά τους έβλεπα. Δεν μου φάνηκε να ζουν στην Κέρκυρα. Μάλλον ξένοι θα είναι...

-Μήπως παρατηρήσατε κάτι, που θα μπορούσε να μας βοηθήσει να τους εντοπίσουμε;

-Μμμμ... Άκουσα τον Αργύρη να λέει στην κοπέλα ότι δεν ξέρει καμιά με το όνομα Εσθήρ και τον νεαρό να του λέει κάτι για κάποιον Αβραάμ Σούση. Η κοπέλα, μάλιστα, μετά τη συνάντηση με τον Αργύρη τηλεφώνησε σε κάποιον και άκουσα να του λέει ότι μένει στο ξενοδοχείο «Επτάνησα». Αυτά ξέρω, μόνο...

-Ευχαριστώ πολύ. Με βοηθήσατε αρκετά. Αν θυμηθείτε κάτι ακόμα, σας δίνω το τηλέφωνό μου.

-Μείνετε ήσυχος... Όλα τα βλέπω εγώ!

8

Ξενοδοχείο «Επτάνησα»

-Ζητώ κάποια Εσθήρ Σούση.

-Εσθήρ Σούση δεν έχουμε στο ξενοδοχείο.

-Κοιτάζτε τα βιβλία σας, μήπως βρείτε κάποια με τέτοιο ή παραπλήσιο όνομα.

-Μάλιστα... Εσθήρ Βιτάλ και Αβραάμ Σούση. Αυτούς τους επισκέπτες έχουμε. Δωμάτια 105 και 210.

-Καλέστε τους, παρακαλώ.

-Η κυρία Βιτάλ βγήκε πριν λίγο... Ο κύριος Σούσης δεν απαντά.

-Θα περιμένω...

Η συνάντηση

Ο Αστυνόμος κατάφερε, γρήγορα, να συναντήσει τον Αβραάμ Σούση και την Εσθήρ Βιτάλ στον χώρο αναμονής του ξενοδοχείου. Στις ερωτήσεις που τους απηύθυνε απάντησαν και οι δύο το ίδιο...

-Δεν γνωρίζω προσωπικά τον Αργύρη Ζερβό. Εξάλλου, ζω στην Ιερουσαλήμ.

-Ούτε και εγώ. Ήλθα από τη Θεσσαλονίκη. Δεν ζω στην Κέρκυρα.

-Για ποιον λόγο πήγατε σπίτι του;

-Ο πατέρας μου, πριν πεθάνει, μου είπε ότι ο Αργύρης Ζερβός φυλάει κάτι οικογενειακό μας.

-Το ίδιο και ο δικός μου.

-Πού βρισκόσασταν την 27^η Ιανουαρίου;

-Ήμασταν και οι δύο στη Συναγωγή. Μας κάλεσαν να συμμετάσχουμε στην τελετή για τη Διεθνή Ημέρα Μνήμης για τα θύματα του Ολοκαυτώματος.

-Είχαμε αναλάβει να εκφωνήσουμε μια ομιλία.

-Μιλήσαμε για τους πατεράδες μας που βρέθηκαν στο ίδιο στρατόπεδο συγκεντρώσεως...

Οι έρευνες της Αστυνομίας δεν είχαν φέρει αποτελέσματα. Ο Αστυνόμος που ανέλαβε την υπόθεση δεν μπορούσε να εξηγήσει το περιστατικό. Η πόρτα δεν είχε παραβιαστεί, γεγονός που έδειχνε ότι ο ένοχος είχε τα κλειδιά του σπιτιού. Αλλά εκτός από τον Αργύρη Ζερβό και την κόρη του δεν είχε κανείς άλλος τα κλειδιά... Και την Αστυνομία κάλεσε η κόρη του... Και ο Αργύρης δεν ήθελε να γίνουν έρευνες...

Εκείνη τη στιγμή χτύπησε το τηλέφωνό του...

-Κύριε Αστυνόμε, είμαι η Δέσποινα Ζερβού...

Στο αστυνομικό τμήμα

-Στις 25 Ιανουαρίου το πρωί βρισκόμουν στη γειτονιά του πατέρα μου. Του είχα πάρει κάποια ψώνια που μου είχε ζητήσει. Ενώ περπατούσα, μια νέα γυναίκα με ρώτησε πού ήταν το σπίτι του Αργύρη Ζερβού. Της είπα ότι έψαχνε τον πατέρα μου και της έδειξα το σπίτι. Μου είπε ότι οι πατεράδες μας γνωρίζονταν πριν τον πόλεμο. Χάρηκα πολύ και της πρότεινα να συναντηθούμε, αφού μιλήσει με τον πατέρα μου, για να γνωριστούμε καλύτερα. Εκείνη συμφώνησε. Λίγο αργότερα βρεθήκαμε για καφέ στο Φαληράκι. Ήταν αρκετά θυμωμένη. Καλύτερα, αγανακτισμένη... Μου είπε ότι ο πατέρας μου κρατούσε κάτι που ανήκε στην οικογένειά της και δεν της το έδινε. Μου είπε όλη την ιστορία, όπως της την είχε αφηγηθεί ο δικός της πατέρας.

Ο Αργύρης Ζερβός τόσα χρόνια είχε στην κατοχή του τα τιμαλφή και τις λίρες της οικογένειας Βιτάλ και σαν να μην έφτανε αυτό, υπήρχε και ακόμα ένας Εβραίος που του είχε εμπιστευθεί την κινητή του περιουσία, ο Αβραάμ Σούσης. Είχα μείνει άφωνη... Με ένα τηλεφώνημα κατέφθασε στο Φαληράκι και ο γιος του Αβραάμ, ο Σαμουήλ. Και σε αυτόν αρνήθηκε να επιστρέψει όσα του είχε δώσει ο πατέρας του. Και οι δύο είχαν έλθει στο νησί εξαιτίας της τελετής που θα γινόταν στη Συναγωγή, για να τιμήσουν τα θύματα του Ολοκαυτώματος. Ο Ισαάκ Βιτάλ και ο Αβραάμ

Σούσης είχαν βρεθεί στο ίδιο στρατόπεδο συγκέντρωσης και είχαν μοιραστεί την ιστορία τους. Επέζησαν και είπαν στα παιδιά τους την υπόθεση. Εκείνα θέλησαν να πάρουν πίσω ό,τι τους ανήκε. Όμως, ο πατέρας μου δεν φέρθηκε σωστά.

-Πολλά από αυτά που μου λέτε τα γνωρίζω, ήδη, από την ίδια την κυρία Βιτάλ και τον κύριο Σούση. Ποιος από αυτούς πιστεύετε ότι διέπραξε τη ληστεία;

-... Εγώ, κύριε Αστυνόμε. Εγώ είμαι ο ληστής. Ντράπηκα για τη συμπεριφορά του πατέρα μου. Έψαξα το σπίτι και βρήκα πού έκρυβε όσα δεν του ανήκαν. Συνεννοήθηκα με την Εσθήρ και τον Σαμουήλ και στις 27 Ιανουαρίου προσποιήθηκα πως έγινε ληστεία και πήρα τα υπάρχοντα των οικογενειών αυτών. Το ίδιο βράδυ τα παρέδωσα στους ιδιοκτήτες τους.

-Και γιατί δεν τα πήρατε απλώς και σκαρφιστήκατε όλα αυτά;

-Ήθελα να νιώσει ο πατέρας μου, τι σημαίνει να σε κλέβουν. Ήθελα να του δώσω ένα μάθημα.

-Καταλαβαίνετε ότι η υπόθεση έκλεισε. Θα πρέπει να ανακοινώσω στον πατέρα σας τι ακριβώς συνέβη.

-Βεβαίως, το αντιλαμβάνομαι. Είμαι έτοιμη...

Ο Αστυνόμος ανακοίνωσε στον Αργύρη Ζερβό ότι ο «κλέφτης» ήταν η κόρη του. Εκείνος δεν σάστισε, γιατί η Δέσποινα είχε πάρει και είχε δώσει στα παιδιά των Εβραίων συμπολιτών του αυτά που του είχαν εμπιστευτεί,

αλλά, γιατί η Δέσποινα ήξερε... Γνώριζε, πια, ότι ο πατέρας της ήταν ένας κλέφτης... Η καρδιά του δεν άντεξε... Άφησε την τελευταία του πνοή με το βλέμμα στραμμένο στην κόρη του...

ΤΕΛΟΣ

Συγγραφική Ομάδα

*Μιχαήλ Κουλούρης
Ζαχαρένια Κούρκουλου
Αθανάσιος Κωνσταντινίδης
Βασίλειος Μεταλληνός
Σπυρίδων Πέττας
Αντώνης Τσιριμιάγος*

Ευχαριστούμε πολύ τη συγγραφέα Αγγελική Ζούμπου για την έμπνευση και τη συμβολή της στο εργαστήριο Δημιουργικής Γραφής που οργάνωσε για τους μαθητές και τις μαθήτριες.

Υπεύθυνη Εκπαιδευτικός: Μαρίνα Κρητικού